

ДОБРУДЖАНС ГЛАСЪ

125. ВАРНА.

Градската библиотека.

Органъ на Българско-
то малцинство отъ
РумънияАдресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazarjic

Да млъкнатъ злитъ уста!

Въ букурещкия печатъ последтъкъ се появиха пармиращи съобщения „положението на румънците отъ България“, които почти всички вестници правѣха единъ и същъ коментаръ съ очевидната тенденция да се разви българското малцинство отъ Румъния и да се българизиратъ отъ Ожана Добруджа.

Ние недоумявахме предъ този, наистина, страненъ фактъ, докато едно случайно (по-право: неминуемо) обстоятелство не дойде да разясни тази подобна мистерия.

Ежедневника „Ле Моанъ“ който излиза въ Букурещъ на френски езикъ и който се сѣмта правителственъ полуофициозъ, предаде стереотипно злобещитъ „съобщения“, които се появи-ха въ „Курентулъ“, „Универсулъ“ и др. Надъ цѣлото антрефила се четѣше: „ПИСМА ОТЪ БЪЛГАРИЯ“, а долу, въ края: „БАЗАРДЖИКЪ 4 ЮЛИЙ 1936“. До колкото ни е известно, Базарджикъ се намира въ Румъния. Какъ тогава могатъ да се получаватъ отъ този градъ писма отъ България? Напразенъ въпросъ! От-

говора му лежи въ дъното на една антидържавническа, незаконна и противогражданска акция, насочена противъ едно неорганизирано, омалямо-мощено економическо и спжнато въ културно-просвѣтния си развой малцинство, каквото е българското, разплатено по този начинъ за безукорната му лоялност, примѣрна изправност въ всѣко отношение и доказа-на миролюбивостъ.

Ние, младитъ синове на тия достойни граждани отъ български произходъ, дължимъ да заявимъ, че не ще понасяме повече това съ нищо неоправдано поведение спрѣмо сънародниците си и ще съумѣемъ да изобличимъ всички ония, които, водени отъ подбуди, явно слагащи се въ противоречие съ добре осъзнатитъ върховни интереси на държавата, сж си сложили за единствена целъ да ни петнятъ, клеветятъ и злепоставятъ въ страната, на която недопринасятъ ни една десета отъ ползата, която тя има отъ трудолюбивитъ си поданици — българи.

Л. П. СТАНЧЕВЪ

Не дейте напуска родната земя!

Наистина, у насъ живота не е лесенъ, въздуха не се диша тъй свободно, а лично спокойствие е постоянно лишено отъ най-неподозирани неприятности, но все пакъ родната земя не ни лишава отъ хлѣба насъщния, а нейнитъ страдания сѣмти съ нашитъ сж сладкото общуване между майка и чадата ѝ.

Преди нѣколко дни бѣха заловени на границата младежкитъ: Христо Добревъ, Стоянъ Ст. Георгиевъ, Георги Тодоровъ и Маринъ Милевъ, всички отъ с. Баладжа, Калиакренски окръгъ. Тия млади хора преди нѣколко месеца, подгонени

отъ копнежа за другъ животъ, преминаватъ границата и избѣгватъ въ България. Тукъ сж се скитали немили-недраги изъ селата, докато биватъ заловени и сждени по закона за скитничеството, който се спазва за заслужаваща сигурностъ въ съседната страна. Стоятъ 15 дена на сѣнка и следъ освобождението имъ замислятъ да се завърнатъ въ родината си.

Една нощъ се опитватъ да преминатъ границата, но биватъ заловени и докарани въ Базарджикъ. Отъ тукъ следъ кѣсо разследване, пешкомъ биватъ подкарани за Констанца, кждето

Поне реколтата!...

Ежедневно получаваме оплаквания отъ страна на мѣстнитъ земеделци, че имъ се отнема подъ най-разновидни предлози реколтата.

Този страшенъ фактъ съ нищо не може да се оправдае: комасацията е прокарана окончателно, раздадохъ се и крепостни актове за правособственостъ на колониститъ, въ които точно сж обозначена границитъ на парцелитъ („лотовитъ“) имъ.

Всѣко посегателство върху посежитъ е кражба, която се наказва много строго отъ специалното нареждане на Наказателния законъ.

Вчера имавме обяснение съ г. директора на земеделската служба. Той ни заяви, че „тия аномалии се дължели на безредие, което царѣло въ колонизацията“.

Защо това безредие избива въ отнемане тѣхъ свидния плодъ на единъ непосиленъ трудъ?

Реколтата тази година е последната надежда на нашия селянинъ. Ако му се отнеме и тя?..

Санкциитъ противъ Италия премахнати

До като европейската дипломация търси начина да уравни положение, поч и всички държави сж вдигнали наложенитъ санкции противъ Италия. Преди О. Н. да се произнесе, имайки се предъ видъ тягостното положение, отдѣлнитъ държави, както се вижда, търсятъ сами да си осигуряватъ гърба за всѣки евентуаленъ случай.

ще бждатъ сждени за преминаване границата б е зъ паспортъ.

Видѣхме тия клети деца на Добруджа преди да потеглятъ подъ конвой за дългия пътъ: по бледитъ имъ лица се бѣше изписала една локъртигелна мжка, а очитъ имъ бѣха влажни предъ неизвестността, която ги очакваше.

Сви ни се сърдцето отъ сразяваща болъ и не можемъ да спремъ сега горещия възкликъ къмъ всички братя отъ Добруджа: стойте си тукъ, недейте напуска майката-земя!

Малко безгрижие!

Отъ Констанца съобщаватъ, че тамъ крадцитъ обрали единъ полицистъ; измѣкнали му отъ джоба всичкитъ пари и документи!

Ха, сиви, де!... Где сж бързоногитъ кореспонденти комитолози и ириденуидурмисти да си кажатъ думата? Но сега

работата се измѣня: кюстенденскитъ апши счушиха рекорда на сензационалнитъ обири — за тѣхна очуда [на кореспондентитъ] оголили единъ полицистъ, за да докажатъ, че има равенство по занаятията: да лъжешъ вестникарски и да крадешъ майсторски, безъ да си комитаджия!...

Атентатътъ противъ английския кралъ

Радио Букурещъ — На 16 т. м. по обѣдъ, билъ извършенъ атентатъ противъ живота на английския кралъ Едуардъ.

Споредъ официалното комюнике, издадено по случая, покушението било извършено както следва: когато кралскитъ кортежъ, начело съ кралъ Едуардъ, се връщалъ отъ тържеството, кждето кралътъ връчилъ знамето на кралската гвардия, едно лице се измѣкнало изъ множеството и съ единъ револверъ се насочилъ противъ краля. Тълпата веднага го обезоржила — револверътъ падналъ на земята. Не билъ даденъ никакъвъ вистрелъ.

Атентаторътъ билъ шотландецъ, на 34 год. Подробности липсватъ.

Директорътъ на „Кръстоносцитъ на румънизма“ убитъ

Букурещъ — Снощи столицата бѣ потресена отъ вѣста за убийството на Михаилъ Стелеску, директора на сп. „Straziada Românizmului“, въ болницата „Брънковенескъ“, кждето бѣ на лечение.

Михаилъ Стелеску е билъ гардистъ, отцепи се отъ тѣхъ и основа нова организация. За това гардиститъ го сѣмтаха за измѣнникъ.

Завчера, въ 7 ч. вечерта, 9 души гардисти, навлизатъ на сила въ болницата и застрелватъ лежащия Стелеску съ 45 вистрела, следъ което 7 отъ тѣхъ се предаватъ на властта.

Вѣстта за това убийство се разнесе съ свѣткавична бързина въ столицата и произведе особено впечатление.

Печатница „ИЗВОРЪ“

АСЪНЪ БОЕВЪ — Виена

МИСЛИ И СТИХОВЕ ЗА СВОБОДАТА

изъ нѣмската словестностъ

Историята на духовното творчество на нѣмцитѣ свидетелствува, че вѣчно живото начало на тѣхния животъ е било—свободата. Още Тацитъ, който ги сочи на римлянитѣ като спасителен примѣръ, пише въ втората частъ на своята „Германия“: „Германцитѣ празнуватъ победитѣ на свободата чрезъ народни пѣсни, въ които тѣ възпѣватъ първитѣ отъ най-храбритѣ си синове. Тѣзи пѣсни тѣ пѣятъ и като изразъ на щастие преди започването на битката“. Победния епосъ въ „Пѣсенята на Нибелунгитѣ“ е психо-историческо огледало на народа на „поетитѣ и мислителитѣ“. Въ творчеството на повечето отъ две хиляди писатели и поети и надъ повече отъ 500 философи — споредъ каталогитѣ на нѣмската литературна история, свободата се явява като червена нишка въ сиянието на нѣмския гений. Думитѣ на голѣмия германски историкъ Х. фонъ Трайшке: „нѣмската свобода е еднакво дѣло и на нѣмския войникъ, и на нѣмскитѣ учени, и писатели“, е една лапидарна характеристика на нѣмския националенъ духъ. Събарянето на Наполеоновата тирания въ Европа бѣше историческа заслуга на нѣмския героизмъ, но и не по-малкия духовенъ

подвигъ — изгонването на лѣжкласицизма отъ лицето на Европа, си остана прометеево дѣло на нѣмския гений. Обстоятелството, че никжде Свѣтовната война и нейнитѣ пагубни послѣствия, не намѣриха такъвъ чувствителенъ рефлексъ, както у душата на нѣмскитѣ писатели и поети, показва, че крилата на нѣмския гений сж преди всичко — правото и свободата. Не само творцитѣ, които сж най-високата попѣтна точка въ нѣмския духовенъ животъ, именно историческитѣ и гениални близнаци — Кантъ, Гьоте, Шилеръ и Бетхофенъ, но и цѣла една съвкупностъ отъ нѣмски поети и мислителни, като Ленау, Арндъ, Кьорнеръ, Рюкеръ, Фрайлигратъ, Колинъ, Фохтерслебенъ, Грилпарцеръ, Лютцовъ, Мозенъ, Хебелъ, Хауптманъ, Фикте, Хегелъ, Шелингъ, Хартманъ, Вундъ, Фойербахъ, Нитше, Любоа Раймондъ, Бисмаркъ и много други, се явяватъ съ своята мисль и животъ възторжени факленосци на свободата и равноправието. Като допълнение на нашата мисль ние даваме една винетка отъ мисли и стихове изъ нѣмския духовенъ миръ. Преводитѣ навсѣкжде сж направени отъ пишуция тѣзи релове:

Г Ъ О Т Е

„Това е на човѣшката мѣдростъ последния край : само този заслужава свободата и живота, който да ги извоюва вѣседневно знай“.

(„Фаустъ“)

„Между хора, богове и герои вѣчно ще слѣе любовта и красотата, смъртнитѣ начело съ богове и герои носятъ денѣтъ на свободата“.

(„Боговетѣ на Гърция“)

„Бѣгайте на чувството отъ розовитѣ окови, въ мисльта сладка за свободата, Унието пакъ ще изчезне и сили нови, ще прогонятъ страха ви и мѣлата. Волята вземете и на великия Богъ, и той скоро ще слѣзе отъ небесния тронъ : веригитѣ самъ изковахъ е доволнитѣ робъ, свободата, който търси само съ ридания и стонъ“.

(„Идеали“)

„Броишъ ли се и ти къмъ героитѣ славни, ранитѣ покажи си на юнашката снага, които да ми разкажатъ за биткитѣ неравни : тогазъ ще заведе те въ рая веднага“.

(„Книга за рая“. „Входа“)

ШИЛЕРЪ

„Свободата може да се притиска, но, тя не може да се подтиска“.

„Какво значи да живѣешъ съ слава и честъ ? — Да умѣешъ да се бранишъ следъ вѣкове и днесъ“. Красота и свобода — божественни дарби на небото, на страданията корона, на усилията — заплаза; за красотата азъ давамъ — младостта и сѣрдцето,

За свободата — гордо жертвувамъ живота и красотата“

„Ние искаме да бждемъ единъ свободенъ народъ, отъ братя“ („Вилхелмъ Телъ“)

ГРИЛПАРЦЕРЪ Въ „Сънѣтъ на единъ животъ“ — драма „Австрийскитѣ Гьоте“ казва :

Тѣмни спънки си оставатъ богатата въ живота, думи, мисли и всички радости безъ брой, вѣчна е борбата срещу лѣжката и хомота свѣтлина — е славата на падналия герой. Свобода! Въ тѣмната житейска всечовѣшки блънъ, азъ чувствамъ безъ отиди твоята сладостъ, просторъ: зората пурпурна на започващия день нивга не уморява сѣзречащия взоръ“.

Теодоръ Кьорнеръ, („Пѣвецътъ на свободата“)

„Станете герои дождето Нѣмско се простира, вие ще падате за вѣрата си, честъ и Богъ, Нека свѣта узнае: единъ гигантъ умира : Свободата е била идеала му високъ“.

Х. Клайстъ: („Црини“)

„Бжди благословено, о мжжественно сѣрдце, що биешъ тѣй юнашки за свободата, предъ тебѣ трепери и блѣднѣй тиранското лице: тѣмнината прогонва крѣвта и зората“.

Фр. Хебелъ, най-голѣмиятъ писателъ на трагедии на нѣмцитѣ, казва въ своята „Юдитъ“ :

„Единъ народъ, чийто мжжже, подобно на женитѣ, не сж способни да се зацѣпватъ, нито може достойно да живѣе, нито доблестно да умрѣ“.

Мария Ешенбахъ, най-плодовитата и знаменита нѣмска писателка пише: „Най-го-

лѣмиятъ врагъ на свободата е щастливиятъ робъ“.

Бьорне: „Не забравяйте, нѣма свободи, има само една свобода“.

Николай Ленау, най-голѣмиятъ следъ Гьоте и Шилеръ нѣмски лирикъ, нареченъ „нѣмскитѣ Байронъ“, е написалъ една бисерна твърба „Албигойци“, въ която той възпѣва дѣлото на френскитѣ богомили, като борци за свобода:

„Защо ти безстрашно оржжисето въртѣха и пѣещи въ пламѣка на смъртѣта мръха? Любовъ ли свѣщенна и вездесица бѣше, която по-жежко и отъ кладата горѣше? Или пакъ само следа тѣмна отъ свободата, що ти търсиха въ вихѣра на сѣдбата ? Нищо повече! Затуй героитѣ не сж умрѣли, славата имъ живѣе вѣчно въ роднитѣ предѣли. О, любовъ свѣта къмъ свободата, бжди благословенна! Само за следа отъ тебе, смъртѣта е вдѣхновена. Свободата не се убива съ насилие и хули, нито пакъ слѣнчевия изгрѣвъ може да се затули ! Народитѣ не умираатъ отъ тегло и неволя : копнежѣтъ пакъ си остава и творческата воля! Обичай природнитѣ красоти неизмѣнни, бори се за свобода и свѣтлина безъ страхъ, на геройската смъртъ не бой се отъ ноктитѣ свѣщенни; идеали завещаи, а не само тѣлесния си прахъ“.

Една стара германска по-словица казва, че въ изгубената борба за свобода нѣма виновни и невинни, а само победени и победители. Шопенхауеръ нарича свободата историческа необходимостъ, а Фикте я характеризира като единичката основа на животъ, държава и народъ. Великиятъ Бисмаркъ забелязва, че „Свободата на индивида е творецъ на крепкостта на една държава“, а учителътъ на днешнитѣ германски поколения, философътъ Х. Чамберленъ — нареченъ „германецътъ“, пише въ своята „История на 19 столѣтието“: „Свободата трѣбва да бжде вътрешно неограничена, вън-

кашно — ограничена само отъ равноправието на всички хора“. За гениалния Бетховенъ, чието творчество и животъ сж едно въплотение на мораленъ героизмъ, се казва отъ Роменъ Роланъ : „Той завеща на човѣчеството храбростта и вѣрата си, че борбата е едно щастие...“

Бащата на философитѣ отъ всички времена, великиятъ Ем. Кантъ, единъ отъ най-знаменититѣ идеолози за „братството между народитѣ“, казва: „Мързеливостта и страхливостта сж главнитѣ причини, за гдето нѣкои народи се обявяватъ за неврѣстни, а други си присвояватъ смѣло-

стѣта да бждатъ тѣхни рани“.

Тази мисльовностъ характеризира и днесъ нѣмската са. На нея се дължи германската дисциплина, напредъ плодovitостта на нѣмската муза. Безъ свободата величия на нѣмската материална и духовна култура е немислима. Когато тази свобода бѣше нета и потѣпкана отъ бѣшитѣ на Наполеоновитѣ гнѣнадери, цѣла Германия става противъ тиранията дори единъ такъвъ спокоенъ гений, като Гьоте, казва доброволцитѣ на Лютцовъ: „Ако вие борци за отечество и свобода е необходима моята благословия за ваши успѣхъ и победа, тогазъ, дѣца, трѣгвайте и знайте, Богъ е съ васъ и вашата при-сна нѣмска мжжественностъ Нѣмското творчество доказва, че ако свободата създава гения, тиранията убива още неговитѣ заченки. Тука е сѣдителната нишка на всички деяния въ човѣшкото битие: кждето държавитѣ мже бѣха могли да добиятъ не само поука отъ историята, но и своята съзидателна работъ за закрепването на свободата и правото да допринесатъ и тѣсв ята спасителна лепта за щастieto на цѣлкупното човѣчество“.

Правосъдието има думата

„Царя луй Мирча“, организиранъ на ренегата П. Димитриу (Димитровъ) отъ Силистра, въ последния си брой, стреснатъ отъ обстоятелството, че е даденъ подъ сѣдъ за лѣжа и наклеветяване на честни и почтени румѣнски граждани отъ български произходъ, въ безсилието си да се оправдае или да потвърди лѣжеписанията си, нарежда единъ поменникъ отъ вулгарни обръщения противъ българщината, като започва: „Птю! Изроди! Гдѣ се намирате? Хиени! Ше идемъ въ Черновацъ, на дѣло. Ше идемъ. Но ще дойдемъ и вие! Тамъ ще бждемъ удовлетворени. Ше ви дадемъ срѣца. Ние сме отговорни предъ дѣлата си и не ще отстъпимъ нито крачка назадъ“...

Менталитетъ! Лѣжкелетнитѣ, предъ страха на правосъдието, заплашватъ като мислятъ че по такъвъ начинъ ще деморализиратъ възмутенитѣ почтени граждани, противъ които писаха всевъзможни недепости,

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

СВОБОДНАТА МИСЪЛЪ И МАЛЦИНСТВАТА

Човешката мисъл тръб-
да бъде винаги свобод-
на. Тя е едно от сред-
ствата, с които човък
изживя радостите и тж-
си. Свободата на
мисълта винаги е била
различна. Възв. едни на-
мисълта е свободна
се изкаже, а въ други
Най-ограничена е сво-
ната на мисълта, оба-
на народностните мал-
ства. Така е било отъ
вска, така е и се-
Това потискване на сво-
ната на мисълта, обаче,
въ повечето случаи
последствия. Кол-
повече се потиска
свободата на мисълта на
народностно малцин-
ство, толкова повече
старае то да реагира по
или друг начин.

Когато австрийският
император, преди общо-
европейската война, се на-
че един новоназна-
губернатор на Чехия,
тогава всецело бѣ
австро-унгарска власт,
най-строга цензура
печата и словото и
рълъ почти всички чех-
вестници и списания,
зала.

— „Сега пък на всеки
чеха, тръбва да се
значи по един детек-
ив, за да узнавате по-
една стотна от то-
което мисли чехският
род“.

Не напразно сж казани

тия мисли отъ бившият
австро - унгарски импера-
торъ Франц Йосифъ, е-
дин отъ най-даровититъ
монарси на времето си.
Свободата на мисълта е
необходима не само за
малцинствата, а и за са-
мото мнозинство. Когато
дадено малцинство има
това священо право —
да се изразява чрезъ вест-
ници, брошури, дори и по
площади и мегдани, тога-
ва то бива винаги добре
разбрано, чуто, какво ми-
сли и на време могат да
се взематъ мерки въ да-
дени направления.

Доказана истина е, че
колкото потисничество
е повече ограничено, тол-
кова реакцията на потис-
натия е по-голяма. Като
така, голъми гръшки пра-
вятъ оная мнозинства, кои-
то съ силата на своята
неограничена власт надъ
малцинствата имъ ограни-
чаватъ свободата на ми-
сълта. *Ап. Цвятковъ*

Едно ново групиране на държавитѣ

Отъ Лондонъ съобщаватъ,
че по инициативата на Ита-
лия, въ най-близко време
щѣло да се свика една кон-
ференция, въ която щѣли
да участвуватъ Велико-Бри-
тания, Германия, Съветска
Русия, Италия, Белгия и
Полония.

Съобщението предизвик-
ва голѣмъ интересъ. Дума-
та е за едно прегрупиране
на известни държави безъ
Франция.

Добруджански дневникъ

Къмъ националенъ комитетъ

Безспорно е, че най-лоялно-
то народностно малцинство въ
Румъния, е единъ миллионното
българско малцинство.

То е търпѣло стончески
клевети, хули, несправедливо-
сти, но никога не е злепоста-
вяло нито румънския народъ,
нито румънската държава. Взе-
маха 1 | 3 отъ з-мята, въ ни-
то едно село нѣма българско
училище, обвиняватъ го въ и-
риденитизъмъ, комунизъмъ, по-
дривачъ на румънскитѣ ин-
тереси, то понася всичко без-
ропотно, съ една слѣпа въра
въ настъпване на по-добри
дни.

Но тия добри дни все не
идватъ. Очакваната спра-
ведливостъ къмъ българско-
то малцинство, все закъсня-
ва.

И тогава, налага се единъ е-
лементаренъ въпросъ.

Може ли да се продължи
по досегашния пагубенъ пътъ
на овчедушие, неорганизира-
ностъ, безижение?

Очевидно е, че не.
Тогава?

— Много просто и ясно —
ще трѣбва да се съберемъ
представители на българитѣ
отъ всички краища на Румъ-
ния въ единъ националенъ кон-
гресъ, да си изкажемъ болки-
тѣ и желанията, да изберемъ
единъ централенъ комитетъ и
да започнемъ на законно ос-
нование упорита борба за по-
вече справедливостъ, човѣшко
третиране и по-добри дни.

Инакъ, нови изненади ни
лебнатъ на всѣки кръстопътъ.

Длъжницитѣ да внимаватъ!

Разни вулгарни спекуланти,
отново сж плъзнали посрѣдъ
земедѣлскитѣ длъжници полз-
ващи се отъ закона за задъл-
женията, за да ги увещаватъ да

сключватъ разни спогодби, но
съ условие, че се отказватъ
отъ облагитѣ на гореупомя-
натия законъ.

Ние сме съгласни не вед-
нажъ длъжницитѣ, при въз-
можностъ да ликвидиратъ за-
дълженията си, като заплатятъ
30 на сто отъ тѣхъ. Запла-
шането освобождава имота, съ
което се открива възможностъ,
при нужда, да се склучи новъ
заемъ.

Но сме решителни противъ
ниции противъ какъто и да
било видъ спогодби, защото
тѣ всѣкога сж противъ инте-
реситѣ на длъжницитѣ и из-
ключително, въ интереса на
заемодавцитѣ.

Законъ за задълженията да-
ва максимално облекчение и
улеснение, никой да не се
отказва отъ него за смѣтка
на съмнителни и зловредни
спогодби.

Хр. Абадонъ

Чети в-къ „Добруджански гласъ“

ЕДИНЪ... КОМИТАДЖИЯ най-после арестуванъ!

Отъ Силистра ни съоб-
щаватъ: — Както не единъ
пътъ писаха столичнитѣ ве-
стници, въ окръга ни, а
най-вече въ Акъ-кадѣнлар-
ско се извършиха много о-
бири и нападения, чиито
автори останаха неоткрити.
Столичната преса, за всѣ-
ки единъ обиръ писа, че е
дѣло на комитаджии. Днесъ,
обаче, работитѣ взимаха
другъ обратъ. Властта за-
лови единъ разбойникъ,
който е направилъ важни
разкрития, а именно: зало-
вениятъ Али Сали, слу-
жащъ въ Акъ-кадѣнлар-
ската амбулатория, е билъ

— Когато думата е
за несправедливостъ и
защита на интереситѣ
ви, в-къ „Добруджан-
ски гласъ“ не чака да
бѣде поканенъ и под-
сещанъ. Изпълнява съ
безупречностъ сво я
дългъ. Сега е редътъ
вашъ. Не чакайте по-
кани и съобщения. Из-
платетеси абонамента!

Продавамъ мѣсто

съ постройка, 8 стаи и 800
кв. м., находяща се въ гр. Ба-
зарджикъ, ул. „Калугерни“ 16
На най-износна цена.

Споразумение съ

ВАСИЛЪ ПОПОВЪ

Трѣбва ли да пазимъ религиознитѣ и национални обичаи?

Единъ въпросъ—доста отъ
голямо значение, особено за
Добруджанцитѣ.
Елементарна историческа и-
стина е, че народъ безъ ут-
върдени традиции, било то ре-
лигиозни, било то национални,
необезличава като нация и
не може става плъчка на
внѣшни домогвания. Сжска ли
възвѣзката между традици-
ята на миналото и духа на на-
стоящото, въ живота на наро-
да настѣпва хаосъ и се на-
рушава процесътъ на приемств-
ността, безъ който, никой на-
родъ не може да прослѣсти
своята култура. Споредъ насъ

тѣ представляватъ оная безли-
ченъ телефонъ, съобщаващъ
опита на миналитѣ поколения
на следващитѣ. Тѣ сж оная
безценна книга, съдържаща
поуки за настоящето и указа-
ние за бъдещето. По ясно ка-
зано, традициитѣ представ-
ляватъ нашата колективна па-
метъ, която предсказвайки
пътя на приемствеността, чер-
тае и пѣтицата на нашето и-
сторическо развитие.

Така напиримъ, австралий-
скиятъ дивакъ, за да възбуди
въ душитѣ на децата си лю-
бовъ къмъ племето, смѣло-
мъжественостъ и готовностъ
за самопожертвуване въ името

на общото благо и днесъ си
служи съ разкази за борбитѣ
на племето и героичнитѣ под-
визи на дѣди и прадѣди. Това
е неизбѣженъ биологиченъ за-
конъ изобщо за всички пле-
мена и народи.

Този култъ къмъ религиоз-
нитѣ и национални традиции е
билъ сжщо подчертанъ у всич-
ки стари народи, а най-вече у
евреитѣ.

Вземъ ли се въ историята
на израелтянитѣ, намиращи се
въ вѣхтия заветъ на библията
[въ книгитѣ—Иисусъ Навинъ,
Съдии, Царства и др.] намъ
веднага ще ни стане ясно какъ
израелтянитѣ въ миналото
на своя народъ е виждалъ
Божие откровение: въ не-
щастieto и благоденствието
на своитѣ прадѣди, той е от-
кривалъ Божия гнѣвъ и Божия
та милостъ.

Запазенитѣ религиозни tradi-

ции се откривали винаги дѣ-
лата на Бога, крепели сж ре-
лигиознитѣ чувства на народа
и сж тласкали последния да
разбира, че човѣшкитѣ сж-
дбини се ръководятъ отъ ед-
на възвишена, всемогща и
невидима сила. А съхраненитѣ
национални традиции всѣкога
сж били неизчерпаемъ изворъ
на нравственъ героизъмъ, кой-
то е отклонявалъ погледа на
личността отъ егоизма—отъ
себеличното „азъ“ и го е на-
сочвалъ къмъ общността. Тѣ-
зи традиции излъчватъ въз-
торга и вдъхновението на о-
ния благородни пориви въ на-
родната душа, които изровиха
химна на едно героично ми-
нало и откриватъ перспекти-
витѣ на националното ни бѣ-
деще. Огромното значение пъкъ
на религиознитѣ традиции за
запазване на нашата народ-
ност може и днесъ да се ви-

ди въ примѣра на родопскитѣ
помаци въ България, населява-
щи Рупчоса и Търносма. Въз-
приели на сила мохамеданст-
вото и сжскали връзкитѣ съ
християнската въра на народа
ни, тѣ, макаръ да говорятъ
български езикъ и да иматъ
български обичаи, върватъ
къмъ пълно откъсване отъ
общия ни националенъ органи-
зъмъ. Въ тѣхъ нѣма оная циви-
лна, но мощно смайваща връз-
ка, свързваща гистъ национал-
ната общностъ, не сжше-
ствува онова живо национално
чувство, което да ги приобщи
органически къмъ нацията.

Прочее, нека пазимъ рели-
гиознитѣ и национални tradi-
ции, защото тѣ представляватъ
не само колективната ни па-
метъ, но сж и единъ вѣченъ
изворъ на будно-национално
съзнание.

А. Рубчевъ-семинаристъ

Политически прегледъ

У НАСЪ

Следъ настъпването на парламентарната ваканция, дейността на отделните политически партии не бележи вече особена активност. Преди няколко дни завърши конгреса на либералната партия. На този конгресъ за главен секретар и предполагаем шеф на партията биде избранъ м-ръ председателя г. Татреску.

Това изменение на партийния устав и създаване длъжността главен секретар, редомъ съ председателската длъжност бѣ примирителната формула за изглаждането на недоразуменията, царящи въ партията отъ известно време, между старитѣ и младитѣ.

ВЪ ЧУЖБИНА

Събранието на Обществото на народитѣ, следъ приключване своитѣ последни работи, закри заседанията си. Следъ като изслуша изложението на г. Грайзеръ — председателя на сената отъ Данцигъ, по последнитѣ събития, развили се въ свободния градъ, събранието отказа да вземе решение, като отложи това за наесенъ.

Знае се, че на Полша — по силата на мирнитѣ договори — бѣ оставенъ свободенъ коридоръ до Балтийското море, на чийто брѣгъ поляцитѣ построиха своето модерно пристанище — Гдиня. Обаче, въпреки дадения излазъ на Балтийско море, Полша продължава да прави своя износъ и да задоволява нуждитѣ на своята външна търговия и чрезъ пристанището Данцигъ. Ето защо последнитѣ събития въ това свободно пристанище повишиха доста заинтересоваността у много държави. И понеже проблемата за свободата на Данцигъ е отъ такова жиз-

нено значение за полското стопанство и търговия, то нѣкои очакватъ, поради недавнашнитѣ постѣпки на Германия въ този градъ, ако не едно влошаване, то поне едно охлаждане въ Германско-полскитѣ отношения.

Напоследъкъ пакъ станатъ актуелна проблемата за бъдещата съдба на Австрия. Австрийската проблема представя „невралгична точка“ въ политиката на Сръдна Европа.

Завѣтната мечта на Германия е да сключи Аншлуса, т. е. присъединението на Австрия; въ противовесъ на това Франция иска възстановяването на Хабсбургитѣ, Италия пъкъ е за запазването независимостта на Австрия, а държавитѣ отъ Малкото съглашение (Румъния, Чехославия и Югославия) сж решителни и отявлени противници на евентуалното възстановяване на Хабсбургската династия въ Австрия. Ето защо, благодарение на това противоречие аъ интереситѣ на поменатитѣ държави Австрия успѣ да запази и продължава да крепи своето положение на независима държава сръдъ това море отъ кръстосани влияния и интереси. Понеже въ Европа се забелязва вече тенденцията къмъ образуване на единъ антимаркстически фронтъ начело съ Германия, Италия и Англия и къмъ които сигурно ще се присъединятъ Полша, Австрия, Чехославия, а евентуално и Югославия, то досегашната външна политика на много отъ държавитѣ ще бѣде изправена на кръстопътъ. Затова — при това положение очертаването на бъдещитѣ прегрупирания на държавитѣ отъ Европа става мжчно предвидимо.

Силистра

И. С. К-въ

съединението прави силата!

— Излѣзе отъ печатъ и се пусна въ продажба книгата — *Панайотъ Станчовъ — Черна, животът и творчество, единъ спретнатъ томъ отъ 300 страници, съ 20 интересни клишета и множество за първи път печатащи се писма на поета; авторъ на книгата е г-нь Хр. П. Капитановъ. Желаящитѣ могатъ да си я набавятъ отъ редакцията или направо отъ автора.*

— Изнесеното въ „Добруджански гласъ“ по отношение дѣлото предъ Постоянния съветъ къмъ министерството на просвѣщението за разтурянето на Силистренската бълг. частна гимназия е самата истина.

Всичко, каквото се шушне по този поводъ, е недостойнъ коментаръ, зловреденъ и тенденциозенъ.

— Въ Балчикъ усилено се строи голѣма военна казарма. Поправя се и шосето Базарджикъ — Балчикъ. Тази година има малко лѣтовници.

— Понедѣлникъ, 20 т. м., Илинденъ, държавнитѣ учреждения ще бждатъ затворени.

— Отъ нѣколко дни въ цѣлата страна сж настѣпили голѣми горешини. Въ Бесарабия и вътрешността сж отбелязани нѣколко смъртни случаи отъ жуда.

— Третата книга на новата библиотека „Уманитатя“ — Букурещъ, подъ редакцията на г. И. Йонеску-Капацъна, ще бѣде посвѣтена на Борисъ Шивачевъ, съ характеристика отъ Д. Н. Минчевъ, превода на сжщия.

— Резултатътъ отъ изпититѣ по бакалавръ произведени въ цѣлото кралство, споредъ съобщението на министерството на просвѣщението, е следния:

Явили се всичко 4.789 кандидати, отъ които сж успѣли 2.428, или всичко — 50.69 на сто.

— Съгласно обявата отъ 17 юний 1936 г. въ недѣля, 19 т. м., въ салона на

Tipografia „IZVOR“ — Bazargic

бирария „Балканъ“, ул. „И. Г. Дука“ № 13 ще се състои редовното годишно събрание на популярната банка „Добруджа“.

— Въ последния брой на голѣмото списание „Газета Кърцилоръ“ (Вестникъ на книгитѣ), юний-юлий т. г., излизащо въ Плоещъ подъ редакцията на г. проф. Д. Мунтяну-Ръмникъ, сж помѣстени две статии отъ нашиятъ сътрудникъ г-нь Д. Н. Минчевъ, озаглавени „Други стари бележки върху славянски книги-ржкописи“.

— Излѣзе отъ печатъ книгата „Румъния и българското възраждане“ (на румънски езикъ) отъ Д. Н. Минчевъ, съ четири художествени гравюри на дърво. Доставка се чрезъ редакцията на вестника ни, или направо отъ автора: str. „Sabinelor“ 12 — Constanta.

— Завчера презъ града ни минаха група отъ 38 професори отъ Виенския Университетъ, начело съ доцентъ проф. д-ръ Георгъ Кирле.

Въ града ученитѣ посетиха паметникътъ на Цицерманъ, където се фотографираха.

Сжщиятъ день тѣ отпътуваха за Варна, отъ където ще идатъ въ Цариградъ. Виенскитѣ професо-

ри ще се върнатъ по щия пътъ.

— Дѣлото по непроститѣ въ Дуросторъ окръжно управление отложено за 16 октомв. т. г.

— Ценитѣ на зърнитѣ храни днесъ въ мѣното житно тържище следнитѣ: зимица ечмикъ 200; рапица мушаръ 350; царевица

— Утре, недѣля, мислятъ представителитѣ на сжщия тимъ на ну-Мъгуреле въ

За проданъ: приносния лозя въ Гази-баба на сръния пътъ.

1) Лозе на плодъ, 9 год., 3 оводна градина, кладенецъ на метра издавъ.

2) Лозе на плодъ, 2 дек. динно, срещу кладенеца.

3) Лозе на плодъ, дирекъ пръчка, 4 год., 500 пръчки остата частъ още незасята.

Лозята сж обзаведени добъ засѣти съ най-отбрани сортове, сертни лозя отъ Варн. Пинии, Св. Константинъ. По спогозуме могатъ да се продаватъ съ и плодъ.

Условия износи. Споразумение собственика Георгъ Констинъ.

Чрезъ Аврамъ Панапче ул. „М. Когъличану“ № 2 — Базарджикъ —

Купувамъ акции

отъ банка „URBANA“ [Урбана] и държавни ценни книжа.

Георги Атанасовъ Bazaigic, Asigurare Națională str. Pr. Mihai, 21

МИНЧО Н. ГАНЕВЪ

ул. Генералъ Хъжлеу 11 — СИЛИСТРА —

купува и продава нови и вехти ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ

отъ разни марки и голѣмини на ценни КОНКУРЕНТНИ

За боядисване на здания и др.

всѣкакви бояджийски работи се предпочита

ДИМ. ИВАНОВЪ-Гагаузчето авторизиранъ майсторъ бояджия

КУПУВАМЪ:

1). Облигации отъ бълг. д-ство „Червенъ кръстъ“. 2). Акции отъ банка „Урбана“. 3). Акции отъ Банка Индустрия“. 4) Облигации отъ Държавнитѣ земи.

Правя осигуровки срещу пожаръ и дѣлоу.

ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ, осн. д-ство „NATIONALA“ Bazaigic, Str. „Principele Mihai“, 21

Собственикъ, отъ редакторъ Д. х. Яневъ

„ВЪСТЪ“

—Кръстецъ до кръстецъ сж насложени изъ нивята на нашитѣ хубави поля. Злато-зърно е напълнило класовитѣ, но тази благодать, дадена отъ Бога тази година, ще бѣде използвана отъ нашитѣ земеделци само тогава, когато направятъ отъ нея основата, темела на едно по-сигурно бъдеще.

Това ще стане само тогава, когато тѣ се замислятъ по-сериозно върху въп-

роса: какъ може да се създаде единъ чисто български, финансовъ взаимноспомогателенъ институтъ, какъвто иматъ всички други малцинства отъ Румъния.

Малкото бѣли нарици, които ще видятъ въ ржката тази година нашитѣ селяни, нека бждатъ скжтани за черни дни, каквито преживѣха не отдавна и които — не дай Боже! — могатъ пакъ да дойдатъ.

Не забравяйте, братя: